

ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อนิสา สระมาลา, ปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลทร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อีเมล: anisa.mean1992@gmail.com

Received: June 15, 2019 Revised: June 28, 2019

Accepted: July 04, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูปฐมวัยจำนวน 173 คน จาก 12 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ครูปฐมวัยมีความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในด้านการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มากที่สุด ร้อยละ 63.74 รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ร้อยละ 60.19 และด้านที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนมากที่สุด คือ ด้านการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ร้อยละ 53.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูปฐมวัยมีความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดเกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ ร้อยละ 98.84 และครูปฐมวัยมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากที่สุดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ร้อยละ 95.38

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์การเรียนรู้, หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

Understanding in Learning Experience Provision According to Early Childhood Education Curriculum B.E. 2560 of Preschool teachers, Office of The Private Education Commission, Chatuchak District, Bangkok

Anisa Saramala, Piyanan Hirunchalothorn

Faculty of Education, Kasetsart University

E-mail: anisa.mean1992@gmail.com

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the understanding of learning experience provision according to Early Childhood Education Curriculum B.E. 2560 of preschool teachers, Office of the Private Education Commission, Chatuchak District, Bangkok. The population used in the study were 173 preschool teachers from 12 schools under the Office of the Private Education Commission, Chatuchak District, Bangkok, the tool used for data collection was a test of understanding in organizing learning experiences according to Early Childhood Education Curriculum B.E. 2560. Frequency and percentage were used for analyzed data.

The results indicated that preschool teachers had the most understanding in the preparation for learning experience provision according to Early Childhood Education Curriculum B.E. 2560 of 63.74 percent, followed by the assessment of child development of 60.19 percent. And the aspect of preschool teachers had the most misunderstandings was the operation in organizing learning experiences of 53.83 percent. And when considering each item, it was found that preschool teachers had the most accurate understanding about child development assessment that aims to develop the progress of children individually to the full potential of 98.84 percent. And preschool teachers had the most misunderstandings that organizing learning activities in the teaching stage aims to activate children to recognize the prior knowledge that was relevant and related to learning in the new concepts of 95.38 percent.

Keywords: Learning Experience Provision, Early Childhood Education Curriculum

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการดำเนินงานที่นำไปสู่สัมฤทธิ์ผลของการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการศึกษา ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรปฐมวัย ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างมีระบบและต่อเนื่อง การเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร การส่งเสริมให้ครูปฐมวัยนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้อย่างเป็นระบบ ผู้สอนระดับปฐมวัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีพัฒนาการตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

เนื่องด้วยคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. 1223/2560 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ประกาศใช้ ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2560 แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัดนำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น ซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จะเป็นหลักสูตรแกนกลางที่จะนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด - 6 ปี ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย และเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ และมีความรับผิดชอบต่องาน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยจึงต้องมีความเข้าใจในสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โดยต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาปฐมวัย วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ การจัดเวลาเรียน และสาระการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ยังคงยึดจุดดีของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ไว้เป็นสำคัญและเพิ่มเติมในประเด็นที่มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาชาติ ดังนี้ กำหนดช่วงอายุจากเดิมตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี เปลี่ยนเป็นตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ วิสัยทัศน์ ตัวบ่งชี้ เพิ่มพฤติกรรมหรือความสามารถที่คาดหวังบนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ในการจัดประสบการณ์และประเมินพัฒนาการเด็ก กำหนดเวลาเรียนเป็น 5 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 180 วัน ต่อภาคเรียน หลักการจัดประสบการณ์เพิ่มการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ทักษะชีวิต ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย (ปริญา ปริพุม, 2560) ซึ่งครูปฐมวัยจะต้องทำความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวเพื่อที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์และสามารถเชื่อมโยงมาตรฐานคุณลักษณะที่

พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามหากครูปฐมวัยมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ครูปฐมวัยอาจไม่สามารถจัดประสบการณ์โดยการเชื่อมโยงมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ส่งผลให้เด็กไม่บรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ทั้งนี้ เมื่อเข้าสู่กระบวนการกำกับ ติดตาม และประเมิน โดยการนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาอาจไม่ผ่านการประเมิน เนื่องจากสถานศึกษาไม่สามารถทำให้คุณภาพของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยได้ระดับตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบว่ามีประเด็นใดที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจและมีประเด็นใดที่ครูปฐมวัยยังคงมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ซึ่งในประเด็นที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัยต่อไป ทั้งนี้ เด็กจะได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยของไทยให้ได้รับมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาดำเนินวิธีการศึกษาดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นครูปฐมวัยในโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลขึ้นไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนครู 173 คน จาก 12 โรงเรียน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนครูปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

โรงเรียน	จำนวนครูปฐมวัย
1. โรงเรียนอนุบาลสุตารักษ์บางเขน	29
2. โรงเรียนอนุบาลชนานันท์	25
3. โรงเรียนทับทอง	20
4. โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน	20
5. โรงเรียนแสงโสม	18
6. โรงเรียนอนุบาลโชติมา	15
7. โรงเรียนอนุบาลปรางทิพย์	10
8. โรงเรียนอนุบาลวณลักษณ	9
9. โรงเรียนจินตานุกุล	9
10. โรงเรียนอนุบาลเซนต์จอห์น	8
11. โรงเรียนอัสชินทรวิทยาบางเขน	6
12. โรงเรียนอรรณมิตร	4
รวม	173

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ แบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบวัด มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล ระดับชั้นที่สอน

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด 2 คำตอบ คือ ใช่ และ ไม่ใช่ จำนวน 45 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

การสร้างแบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

พุทธศักราช 2560 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของกระทรวงศึกษาธิการ และวิธีการสร้างแบบวัดความเข้าใจจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

2. ขอคำแนะนำในการสร้างแบบวัดจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ปิยะนันท์ ทิรัณย์ชโลทร โดยอาจารย์ได้ชี้แนะในเรื่องของขั้นตอนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จึงได้สรุปหัวข้อในการตั้งข้อความและแบ่งขั้นตอนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) การเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) การดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3. นำแบบวัดที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบวัด โดยอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบและปรับปรุงแบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ได้ปรับปรุง
1) ปรับข้อความ “การเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้” การเตรียมการ หมายถึง การวางแผนก่อนการปฏิบัติ	1) แก้ไขข้อความให้เป็นข้อความที่เกี่ยวกับการจัดเตรียมก่อนที่จะไปถึงการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
2) ปรับข้อความ “การดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้” ต้องมีข้อความเรื่องการใช้อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ/จิตภาพ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560	2) เพิ่มข้อความเรื่องการใช้อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560
3) ปรับข้อความที่ไม่ชัดเจนสามารถตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ถูกทั้งสองคำตอบ	3) ปรับข้อความให้มีเพียงคำตอบเดียว
4) ข้อความสลับข้อควรจัดกลุ่มตามเนื้อหา	4) จัดกลุ่มข้อความที่เป็นเรื่องเดียวกันให้อยู่ในหมวดเดียวกัน
5) ปรับสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบวัด	5) ใช้ “คำนาม” “คำกริยา” เติมลงไปข้อความเพื่อให้ประโยคสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4. นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีก

ครั้งก่อนเสนอผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความสอดคล้องโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้ ผศ.ดร.อรพรรณ บุตรกตัญญู อาจารย์ประจำสาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดร.ธนนันท์ ธนารัชตะภูมิ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผศ.ดร.สุทธิพรพรรณ ชีรพงศ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

5.1 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ข้อคำถาม นิยามศัพท์และให้ข้อเสนอแนะซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบและปรับปรุงแบบวัดความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของผู้ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ได้ปรับปรุง
1) เมื่อตรวจสอบจากนิยามศัพท์แล้ว ในส่วนของชื่อเรื่องควรเป็นแบบวัดความเข้าใจ	1) ปรับชื่อเรื่องจากคำว่า “ความรู้ความเข้าใจ” แก้ไขโดยใช้คำว่า “ความเข้าใจ”
2) ข้อคำถามในเครื่องมือมีลักษณะเป็นแบบวัดควรใช้ คำว่า “แบบวัด” เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับเนื้อหา	2) เปลี่ยนชื่อเครื่องมือจากคำว่า “แบบสอบถาม” แก้ไขโดยใช้คำว่า “แบบวัด”
3) ตอนที่ 1 ของแบบวัดความเข้าใจ ตัวเลือกของประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล ระหว่าง 5-10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไป ควรใส่คำว่า “มากกว่า 10 ปี” ขึ้นไป	3) แก้ไขตัวเลือกในแบบวัดความเข้าใจ ตอนที่ 1 ของแบบวัดความเข้าใจ ตัวเลือกของประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล โดยเพิ่มคำว่า “มากกว่า 10 ปี”
4) ใน “การเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้” มีข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมซึ่งไม่ได้อยู่ในนิยามศัพท์	4) แก้ไขนิยามศัพท์ โดยเพิ่มการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมใน “การเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้”
5) เนื้อหาของข้อคำถามในบางข้อยังมีลักษณะเป็นความจำมากกว่าความเข้าใจ ลองทบทวนขึ้นความรู้ความจำของ “Bloom”	5) เปลี่ยนข้อคำถามเป็น “การประเมินจะต้องกำหนดจุดประสงค์ของแผนการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้” และ “การสังเกตพฤติกรรมเด็กต้องเฝ้ามองสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้วบันทึกพฤติกรรมตามที่เห็นและได้ยินผนวกกับการวิเคราะห์ของผู้สอน”

6) ข้อคำถามเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัด
ประสบการณ์รายสัปดาห์ เหมือนกัน 2 ข้อ ซึ่ง
จะทำให้ผู้ตอบเดาคำตอบได้ หากเลือกตอบ
“ใช่” ในข้อใดข้อหนึ่ง อีกข้อผู้ตอบจะตอบ
“ไม่ใช่”	6) แก้ไขข้อคำถาม โดยถามเกี่ยวกับการเขียน
แผนการจัดประสบการณ์รายวัน
7) ข้อคำถาม “กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกนอก
ห้องเรียนเพื่อเคลื่อนไหวร่างกาย แสดงออกอย่าง
อิสระ โดยยึดความสนใจของเด็กแต่ละคนเป็น
หลัก” ไม่สอดคล้องกับหัวข้อ “การดำเนินการ
ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้”	7) เปลี่ยนข้อคำถามเป็น “การเลือกใช้สื่อของเล่น
ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กควรมีความยาก
เพื่อท้าทายเร้าความสนใจของเด็กให้อยากรู้อยาก
เห็น”
8) จัดลำดับเหตุการณ์ของข้อคำถามให้สัมพันธ์
กัน ข้อคำถามใดที่ควรเกิดขึ้นก่อนและตามลำดับ	8) จัดลำดับข้อคำถามเรียงตามความสัมพันธ์ของ
เนื้อหาในแต่ละหัวข้อ
9) ระบุคำว่า “ครู” ในข้อคำถามที่มีการปฏิบัติ	9) ระบุคำว่า “ครู” ลงในข้อคำถามที่มีการปฏิบัติ
ของครูปฐมวัย

5.2 ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำเครื่องมือกลับไปให้
ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC)
อีกครั้ง โดยได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

6. นำแบบวัดความเข้าใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูปฐมวัยในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งไม่ใช่ประชากร
จริง จำนวน 20 คน ในเขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

7. นำแบบวัดความเข้าใจมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและหาค่าความเชื่อมั่น
(Reliability) ของแบบวัดความเข้าใจด้วยวิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20)
(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2545: 70) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.8520

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบวัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แสดงเป็น
จำนวนและหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
พุทธศักราช 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แสดงเป็นจำนวนและหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็น

ตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ผู้ที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบวัด

จากผลการศึกษา พบว่า ครูปฐมวัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 172 คน ร้อยละ 99.42 และเป็นเพศชาย จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.58 โดยส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 67 คน ร้อยละ 38.73 รองลงมามีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 54 คน ร้อยละ 31.21 และ 26 - 35 ปี จำนวน 42 คน ร้อยละ 24.28 สำหรับอายุน้อยกว่า 25 ปี จำนวน 10 คน ร้อยละ 5.78 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาเป็นสาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 92 คน ร้อยละ 53.18 และเป็นสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 81 คน ร้อยละ 46.82 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล ครูปฐมวัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาลมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 101 คน ร้อยละ 58.38 รองลงมา มีประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล 5 - 10 ปี จำนวน 39 คน ร้อยละ 22.54 และมีประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาลน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 33 คน ร้อยละ 19.08 และจำแนกตามระดับชั้นที่สอน ครูปฐมวัยส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นอนุบาล 1 จำนวน 65 คน ร้อยละ 37.57 รองลงมาสอนระดับชั้นอนุบาล 2 จำนวน 60 คน ร้อยละ 34.68 และสอนระดับชั้นอนุบาล 3 จำนวน 48 คน ร้อยละ 27.75

2. ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษา พบว่า ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ด้านการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีผู้ตอบถูก ร้อยละ 63.74 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ครูจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เกิดกระบวนการคิด ร้อยละ 97.11 รองลงมา คือ ครูออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ร้อยละ 96.53 และน้อยที่สุด คือ ครูเขียนแผนการจัดประสบการณ์ที่นำไปใช้ได้จริงเพื่อเป็นแนวในการปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 95.38 สำหรับผู้ที่ตอบผิด ร้อยละ 36.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ ครูกำหนดสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์โดยประกอบด้วยสาระที่ควรเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ร้อยละ 86.13 รองลงมา คือ ครูเขียนแผนการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์เพื่อระบุรายละเอียดของจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ และการประเมิน ร้อยละ 81.50 และครูเขียนแผนการจัดประสบการณ์รายวันเพื่อกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียน

รู้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย ร้อยละ 76.30 ตามลำดับ

ด้านการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีผู้ตอบถูก ร้อยละ 53.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ ร้อยละ 97.69 รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์สามารถจัดได้หลายรูปแบบตามแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยแต่ต้องให้ครอบคลุมขอบเขตของกิจกรรมประจำวัน และครูจัดกิจกรรมที่ให้เกิดบอกลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัสเพื่อให้เด็กมีความสามารถในการคิดรวบยอด ร้อยละ 94.80 เท่ากัน และน้อยที่สุด คือครูจัดกิจกรรมโดยปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกิจกรรม และแหล่งเรียนรู้คือทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูและเด็กสามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 93.64 สำหรับผู้ที่ตอบผิด ร้อยละ 46.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ร้อยละ 95.38 รองลงมา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ครบ 12 มาตรฐาน 27 ตัวบ่งชี้ ร้อยละ 93.06 และครูสร้างข้อตกลงก่อนการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีกฎระเบียบเคร่งครัดชัดเจนเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี ร้อยละ 87.86 ตามลำดับ

ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย มีผู้ตอบถูก ร้อยละ 60.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ การประเมินพัฒนาการเด็กมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ ร้อยละ 98.84 รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นการประเมินพัฒนาการ 4 ด้าน ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ร้อยละ 97.69 และน้อยที่สุด คือ การประเมินจะต้องกำหนดจุดประสงค์ของแผนการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ ร้อยละ 94.80 สำหรับผู้ที่ตอบผิด ร้อยละ 39.81 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ การสังเกตพฤติกรรมเด็กต้องเฝ้ามองสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้วบันทึกพฤติกรรมตามที่ได้เห็นและได้ยินผนวกกับการวิเคราะห์ของผู้สอน ร้อยละ 87.86 รองลงมา คือ การเก็บข้อมูลการประเมินพฤติกรรมโดยการสนทนากับเด็กครูต้องใช้การสนทนากับเด็กแบบรายบุคคลอย่างเป็นทางการสอดคล้องกับกิจวัตรประจำวันของเด็ก ร้อยละ 82.08 และแบบบันทึกข้อมูลเป็นชุดคำถามที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ใช้วัดพฤติกรรมพัฒนาการของเด็ก ความรู้ และทักษะบางประการ ร้อยละ 80.35 ตามลำดับ

ข้อวิจารณ์

1. การศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ครูปฐมวัยมีความเข้าใจถูกต้องมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ร้อยละ 63.74 รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ร้อยละ 60.19 และด้านที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากที่สุด คือ ด้านการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ร้อยละ 53.83 จะเห็นได้ว่าครูปฐมวัยมีความเข้าใจถูกต้องมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งนี้ ผลของการศึกษา พบว่า ครูปฐมวัยมีประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาลที่มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 58.38 ครูปฐมวัยส่วนใหญ่จึงมีประสบการณ์จากการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นระยะเวลาอันกระทั่ง ครูปฐมวัยส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยกับหลักสูตร ประกอบกับการที่ครูปฐมวัยเป็นบุคคลสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับการออกแบบวางแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ การจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้อ และการจัดสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยจะต้องมีองค์ประกอบในการศึกษาดังนี้ 1) ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา 2) วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย 3) จุดหมาย 4) มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 5) ระยะเวลาเรียน 6) สารการเรียนรู้รายปี 7) การจัดประสบการณ์ 8) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ 9) การประเมินพัฒนาการ และถึงแม้ว่าครูปฐมวัยจะมีความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดในการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แต่เมื่อนำสู่การปฏิบัติในการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครูปฐมวัยกลับมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากที่สุด ทั้งนี้ ผลของการศึกษา พบว่า ครูผู้ตอบแบบวัดสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ร้อยละ 53.18 และเป็นผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 46.82 เมื่อดูจากจำนวนครูปฐมวัยที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ แล้ว สามารถอธิบายได้ว่า สาเหตุที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอาจมาจากครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ และไม่ได้สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ สอดคล้องกับ สุรวาท ทองบุ (2560) ที่กล่าวว่า บุคคลใดที่ไม่ได้จบครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ สามารถเป็นครูได้ แต่จะดีกว่ามากและไม่เสี่ยงหากได้รับการฝึกฝนวิธีการสอนอย่างถูกต้อง ไม่ใช่เป็นคนครุอยากสอนอะไรก็สามารถสอนได้เลยทันที ต้องมีเงื่อนไขที่เรียกว่า “VUCA” มาจากคำว่า Volatility (ความผันผวน) Uncertainty (ความไม่แน่นอน) Complexity (ความซับซ้อน) และ Ambiguity (ความคลุมเครือ) ทั้งนี้ เพราะเด็กมีความแตกต่างกัน วิธีการสอนและการให้ความรู้ก็แตกต่างกัน บุคคลที่ไม่ได้จบครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ จึงควรได้รับการจัดอบรมและฝึกฝนอย่างถูกวิธี หลังจากที่ผ่านมาการอบรมและฝึกฝนอย่างถูกวิธีแล้วจึงจะสามารถเป็นครูผู้สอนได้

ทั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อวิจารณ์เกี่ยวกับความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการเตรียมการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นด้านที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจถูกต้อง

ต้องมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ครูจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เกิดกระบวนการคิด ร้อยละ 97.11 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยมีความเข้าใจในเรื่องสื่อเป็นอย่างดี และทราบว่าสื่อการเรียนรู้อาจมีบทบาทต่อกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้ ครูปฐมวัยยังมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลิตสื่อการเรียนรู้อันเหมาะสมกับวัย และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กและช่วยให้เด็กมีความเข้าใจในเรื่องที่ครูสอนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากเด็กได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับ สุนัน แถวถัก (2550) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้อาจเป็นตัวกลางที่ช่วยในการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ข้อเท็จจริง แนวคิด ตลอดจนเจตคติจากแหล่งความรู้ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมและเกิดความคิดรวบยอด และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational stage) กำลังอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อเล่น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดสื่อและกิจกรรมให้สนองความต้องการของเด็กตามลักษณะความสนใจ และมีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ ครูกำหนดสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์โดยประกอบด้วยสาระที่ควรเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ร้อยละ 86.13 ในข้อนี้ครูมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนมากที่สุด และคำตอบที่ถูกต้อง คือ ครูจะต้องกำหนดสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์ โดยประกอบด้วยสาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ใช้แผนสำเร็จเพื่อลดภาระงานจึงไม่ได้เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หากครูปฐมวัยเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจเลือกเขียนแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์จะช่วยให้ครูปฐมวัยทราบว่าสาระการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วย สาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ ส่วนจุดประสงค์เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนอาจกำหนดขึ้นเองโดยพิจารณาจากสภาพที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กล่าวว่า สาระการเรียนรู้ เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด โดยสาระการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วยสาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับเด็กเมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมในหน่วยนั้น ๆ ครูผู้สอนสามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยพิจารณาจากสภาพที่พึงประสงค์แล้วปรับเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นด้านที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจถูกต้องรองลงมา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ การประเมินพัฒนาการเด็กมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ ร้อยละ 98.84 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประเมินพัฒนาการถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งครูปฐมวัยจะต้องบันทึกผลการจัดกิจกรรมและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ในแผนการจัดกิจกรรมและนำไปสู่การประเมินพัฒนาการเพื่อติดตามความก้าวหน้าของเด็ก สอดคล้องกับ อภิรดี ไชยกาล (2550) ที่กล่าวว่า การประเมิน

เป็นการนำผลของการวัดไปสู่กระบวนการในการวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ วางแผน และดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อวัดระดับของสิ่งที่ต้องการประเมิน โดยจุดประสงค์ เพื่อให้ทราบว่าพฤติกรรมใดมีปัญหาควหาวิธีแก้ไขอย่างไร และสามารถร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมปรับปรุงหรือพัฒนาความสามารถของเด็ก และมีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ การสังเกตพฤติกรรมเด็กต้องเฝ้ามองสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้วบันทึกพฤติกรรมตามที่เห็นและได้ยินผนวกกับการวิเคราะห์ของผู้สอน ร้อยละ 87.86 ในข้อนี้ครูมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนมากที่สุด และคำตอบที่ถูกต้อง คือ การสังเกตพฤติกรรมเด็กจะต้องบันทึกพฤติกรรมที่เห็นและได้ยินตามสภาพจริงโดยไม่วิเคราะห์สิ่งที่เห็นและได้ยิน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงเพื่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กซึ่งเป็นการประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร และเป็น การประเมินเด็กปฐมวัย ด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการ การสังเกต การบันทึก การรวบรวมข้อมูลจากผลงาน และวิธีการทำงานของเด็ก ตามเหตุการณ์และสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเด็ก สอดคล้องกับ ชนิพรณ จาติเสถียร (2557) ที่กล่าวว่า การสังเกต เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยการเฝ้าดูปรากฏการณ์ หรือสถานการณ์อย่างเอาใจใส่ ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบันทึกผล โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยจะใช้การมองและฟัง ฉะนั้นอาจจดบันทึกสิ่งที่ได้พบเห็น โดยปราศจากการวิเคราะห์หรือสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัว การตีความ หรือแปลความ นอกจากนี้ ชไมมน ศรีสุรักษ์ (2555) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบบันทึกพฤติกรรมที่ผู้สังเกตต้องบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตเห็นและเสนอแนะเพิ่มเติมจะเป็นคนละส่วนกัน ฉะนั้น ต้องแบ่งแยกในส่วนที่เป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นและข้อเสนอแนะออกจากกัน

1.3 ด้านการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นด้านที่ครูปฐมวัยมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ ร้อยละ 97.69 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยส่วนใหญ่ได้รับการจัดอบรมเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning: BBL) สืบเนื่องจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงได้ให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับ ดุษฎี อุปกาล และ อรปรียา ญาณะชัย (2561) ที่กล่าวว่า ในฐานะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาคควรนำหลักการ “Brain Based Learning” หรือ “Executive Functions” ไปใช้เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้เหมาะสมอย่างเป็นธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องกับ Jensen (2000) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิธีการที่สมองเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยอาศัยแนวคิดจากหลากหลายสาขาวิชาที่มาตอบคำถามพื้นฐานว่า “อะไรเป็นสิ่งที่ดีสำหรับสมอง” ดังนั้นด้านการศึกษาจึงนำความรู้เกี่ยวกับสมองมาพิจารณา โดยให้มุ่งเน้นที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด บ่อยที่สุด และผิดพลาดน้อยที่สุด โดยยึดหลักการของการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาสมอง นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ สอดคล้องกับ

Dawson and Guare (2014) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการตามอายุของเด็กเพราะบ่อยครั้งที่ผู้ปกครองและครูคลาดหวังว่าเด็กจะต้องทำสิ่งนั้นได้ซึ่งสูงกว่าระดับพัฒนาการของเด็กที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ ครูควรสังเกตว่าเด็กมีพัฒนาการตามวัยหรือไม่ อะไรที่เด็กทำไม่ได้หรือทำได้ช้ากว่าเด็กวัยเดียวกัน แล้วรีบให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นให้เด็กสามารถมีพัฒนาการอย่างสมวัยและมีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ร้อยละ 95.38 ในข้อนี้ครูมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนมากที่สุด และคำตอบที่ถูกต้อง คือ การกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในเรื่องใหม่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นนำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับความหมาย จุดมุ่งหมาย และวิธีการในการสอนของชั้นนำ ชั้นสอน ชั้นสรุป และชั้นประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับ ทิศนา แขมมณี (2552) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นนำหรือเข้าสู่บทเรียน เป็นการสร้างความสนใจของเด็กให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้โดยการทบทวนหรือซักถามความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ และสอดคล้องกับ Smith & Ragan (1999) ที่กล่าวว่า ชั้นนำ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ส่งเสริมความสนใจให้ผู้เรียนได้นึกถึงความรู้เดิมเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้เรื่องใหม่ ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ดึงเอาความรู้เดิมที่เกี่ยวกับการเรียนรู้สิ่งใหม่นำออกมาใช้สร้างความรู้ ความเข้าใจกับเนื้อหาใหม่ที่ได้รับ โดยการนำเสนอความรู้และสื่อการเรียนรู้ เช่น การสาธิต การนำเสนอตัวอย่าง การบอกเล่าโดยตรง การให้เด็กเป็นผู้ค้นพบ และการนำเสนอหรือชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ให้กับเด็ก กรณีเป็นเรื่องที่เด็กไม่เคยรู้มาก่อนอาจจำเป็นต้องบอกโดยตรง หากเป็นเรื่องที่เด็กสามารถค้นพบได้ด้วยหลักเหตุผล ผู้สอนอาจนำเสนอความรู้โดยให้เด็กค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้

จากการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมครูปฐมวัยมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนมากที่สุดในด้านการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้น

ในระดับบุคลากร ครูปฐมวัยอาจต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการและแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย รวมถึงความต้องการและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ในระดับโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาอาจจัดโครงการที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของครูปฐมวัย เช่น การเข้ารับการฝึกอบรม ค่าวิชาชีพปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มทักษะในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

ในระดับนโยบายสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องอาจมีนโยบายในการพัฒนาครูผู้สอนระดับปฐมวัย โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหรือหลักสูตรระยะสั้นให้ครูปฐมวัยที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษา

ปฐมวัย ต้องเข้ารับการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ทั้งนี้ อาจกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนของครูกับจำนวนของเด็กในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น โรงเรียนที่มีเด็กปฐมวัย จำนวน 100 คน จะต้องมีการปฐมวัยที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษามัธยมศึกษาปฐมวัย จำนวน 3 คน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจมีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพพร้อมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ครูปฐมวัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องของการให้ความรู้ครูปฐมวัยเกี่ยวกับการดำเนินการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดการศึกษาปฐมวัย
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยร่วมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของครูปฐมวัย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2560. *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กระทรวงศึกษาธิการ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. 2561. *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี)*. กระทรวงศึกษาธิการ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ชนิพรรณ จาติเสถียร. 2557. *การสังเกตพฤติกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชไมมน ศรีสุรักษ์. 2555. *การประเมินผลจากการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรม* (Online). <https://www.gotoknow.org/posts/268502>, 15 พฤษภาคม 2562.
- ดุขฎิ อนุการ และ อรปรียา ญาณะชัย. 2561. “การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยควรเลือกใช้หลักการใด: การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หรือ การคิดเชิงบริหาร. ” *Veridian E-Journal, Silpakorn University* 11 (1): 1-17.
- ทิตนา แคมมณี. 2552. *วิธีสอนสำหรับครุมีอาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญา บริพุทธ. 2560. *วิจารณ์หนังสือ (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560)*, โดย กระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา*. 8 (3): 9.

สุนัน แถวถึก. 2550. การศึกษาการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักเรียนระดับ ปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาศึกษากรมนุชย์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรวาท ทองบุ. 2560. “ทางออกวิกฤตอาชีพครู.” โปสทูเดย์ (03 เม.ย. 2560).

อภิรดี ไชยกาล. 2550. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องการพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก ปฐมวัยระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์มหา บัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Dawson, P. and Guare, R. 2014. “Interventions to Promote Executive Development in Children and Adolescents.” *In Handbook of executive functioning*, 427-443. Edited by Goldstein, S. and Naglieri, J. A. New York: Springer.

Jensen, E. 2000. *Brain Based Learning*. California: The Brain Store.

Smith, P. L. and Ragan, T. J. 1999. *Instructional design (2nd ed.)*. New Jersey: Prentice-Hall.